

Изпрѣчи баба Зима
Ледени гърди,
На златокоса Пролѣтъ
Пжтъ да прѣгради.

А Пролѣтъта
Не ще да знай —
Чаръ носи тя
Отъ дивенъ край,
И мракъ, и ледъ
Прогонва вредъ.

И грабна баба Зима
Снѣгъ съсъ двѣ ржцѣ,
И съ ярость го запрати
Врѣхъ нѣжно ѝ лице.

Но бѣлитѣ снѣжинки
Станѣха на цвѣтя
И още по-красива
Засмѣ се Пролѣтъта.